

През периода 1993-2000 г. градското население намалява от 5704552 на 5500695 души, а селското - от 2782765 на 2472976 души. Тези данни показват, че за разлика от предишни пребоявания, когато градското население се увеличаваше за сметка на намаление на селското, сега измененията в броя са еднопосочни - към намаление. За втори път след периода 1986-1992 г. се регистрира намаление в абсолютния брой на населението, живеещо в градовете - с 203 хил. души.

Продължава тенденцията на абсолютно и относително намаление на населението в селата, водеща началото си от 1946 г. Броят на селското население в началото на новото столетие вече е под 2.5 miliona. За сравнение може да се посочи, че от общо 3 млн. 744 хил. души население на страната през 1900 г. 3 млн. са живели в села. Това драстично обезлюдяване на българските села, както и неблагоприятната възрастова структура на останалото да живее в тях население не могат да не окажат негативно влияние върху цялостното развитие на селското стопанство от гледна точка на човешкия потенциал, необходим за неговото развитие.

Според получените предварителни данни населението във всички области (с изключение на Варна) намалява - от 8 хил. в Благоевград до 38 хил. в Кърджали (прил. 2). Въпреки абсолютното намаление на населението в градовете, продължава процесът на урбанизация, който се дължи на по-голямото намаление на населението в селата. В началото на XXI век в градовете на страната живее 69.0% от цялото население. Характерна черта на урбанизацията в България е увеличаващата се концентрация на населението в големите (за българските мащаби) градове. Повече от половината от постоянното населението на страната (51.6%) е съсредоточено в 40 града с население над 25 хил. души. В най-големите градове с население над 100 хил. души живее 32.3%, или приблизително една трета от населението на страната. За сравнение ще посоча, че през 1965 г. в тях са живели 12.2% от населението. Към момента на пребояването девет града са с население над 100 хил. души. Това са: София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе, Стара Загора, Плевен, Сливен и Добрич. Не се установяват големи различия в подреждането на градовете според големината им в сравнение с 1992 г. По брой на населението Хасково е изпреварил Пазарджик, а Благоевград - Враца и Габрово. Съществен факт, който трябва да се отбележи, е, че дори населението в най-големите градове - София и Пловдив, е намаляло в сравнение с 1992 г. Само в 5 от градовете с население над 25 хил. души се регистрира увеличаване на населението. Това са Варна, Петрич, Сандански, Свищов и Хасково, като в последните два града увеличението е незначително.

Неблагоприятните тенденции в развитието на демографските процеси през последните три десетилетия доведоха до значими промени във възрастовата структура. Очертава се тенденция към по-нататъшно оставяне на населението, която се изразява в намаляване дела на населението под 18-годишна възраст и увеличаване на лицата над 65 години.